# Pregaria.cat

**Entrada**

## El vell teóleg i la seva neboda

*“Si sabessis quin és el do de Déu” (Joan 4,10)*

Si us plau, em pots explicar què vol dir aquesta expressió? De quin do, de quin regal es tracta?

*El vell teòleg i la seva neboda estan asseguts al menjador de la casa. A fora plou, i l’ambient ajuda a la confidència.*

Déu és Ell mateix do, donació. No està tancat sobre Ell mateix, és comunicatiu per la força mateixa de l’Amor.

Crec que Jesús conversant amb aquella dona que havia anat a pouar aigua a un pou a prop del poble de Sicar, es referia a un do, a un regal molt especial.

Jesús parla d’un do que ella, com la majoria de la gent, pot intuir d’alguna manera, però que no es coneix massa. Saps quin és el do del qual parla Jesús?.... doncs, Ell mateix !!.

*Aquesta resposta la deixa ben sorpresa, Com Ell, Jesús, pot esdevenir do i donador, pensa la neboda.*

Em sembla que sé el què pots estar pensant. Intentaré aclarir-ho una mica més.

Déu ens estima. Però a Déu mai no l’ha vist ningú. Està fora dels nostres sentits, Ell és Amor. Amor vol dir: bondat, respecte, misericòrdia, compassió, acolliment, diàleg, capacitat de perdó, consol... i un llarg etc. Em segueixes?

Fins aquí, sí, però no sé a on aniràs a parar, i em sembla , t`ho dic sincerament, massa maco.

*El teòleg que fa poc s’ha jubilat contempla la neboda que deu tenir uns 23 o 24 anys, i interiorment li diu al Senyor que l’ajudi a fer-se entendre.*

Imagina que Déu pensa; “com podré arribar a la gent d’una manera natural?” I pensant amb el cor, per dir-ho així, es diu: “Ja està ! La meva bondat, la misericòrdia, el profund respecte a la llibertat humana, la compassió vers tothom i en especial els més dèbils, l’acolliment, el diàleg amistós, el perdó, els ànims, el consol,... els faré humans en Jesús. Ell serà Jo que donant-se em dono, estimant com estima un ésser humà sóc jo Déu que estimo en Ell”. Aquest és el do de Déu.

*A fora ha deixat de ploure, per fora. I potser ha començar la pluja interior*

*Jesús Renau sj*